

[Finansministeren.]

der nu i den sidste tid — som også omtalt her af det ærede medlem — har været omtalt i pressen, bør undersøges nærmere. Viser det sig — hvad noget kunne tyde på — at der er en udvikling i gang, der gør det ønskeligt, at der nu i en eller anden form gives de skattelignende myndigheder vejledende regler for anvendelsen af de omtalte bestemmelser i kontrolloven, vil dette naturligvis ske.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Den højtærede finansministers svar forekommer sådan sagt i al venskabelighed mere midlertidigt end tilfredsstillende. Jeg forventer, at der snart kommer et vejledende cirkulære fra enten finansministeren eller skatte-departementet. Bliver cirkulæret så ikke tilfredsstillende, kan vi jo vende tilbage til sagen.

Da den højtærede minister imidlertid altså ikke i dag kan vejlede mig og dermed andre, der kan stå i samme situation, som jeg kan komme til at stå i, kan jeg måske vejlede den højtærede minister ved at henvise til, hvad et andet lyst hoved i det høje ting har ytret om dette forhold. (*Afbrydelse*). Et andet lyst hoved står i relation til den højtærede minister. Jeg vil gerne citere, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller sagde ved den afsluttende behandling af kontrolloven den 2. juli 1957. Det ærede medlem sagde — Folketings-tidende 1956-57, 2. samling sp. 746 —:

„Jeg vil gerne have, at det skal stå ganske klart, at formuleringen af ændringsforslagene nr. 3 og 4, hvori man siger, at undersøgelse på stedet ikke kan finde sted, uden at der ved behandlingen af hans selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil, naturligvis også indebærer, at borgeren, hvis han ikke mener, der foreligger nogen rimelig grund, kan lade dette spørgsmål indbringe for domstolene. De almindelige domstole kan altså her som i andre tilfælde påkende spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser, og ingen er pligtig til at åbne sin dør, medmindre en domstol har sagt det. Dette er også i overensstemmelse med de principper, der er nedlagt i grundloven vedrørende boligens ukrænkelighed.“

Daværende finansminister Viggo Kampmann tiltrådte det ærede medlems definition, idet ligningsmyndighederne over for ham havde givet udtryk for, at lovens formål kunne opfyldes under den her givne forståelse. Lad det så blive vejledende i det cirkulære, vi får ud; så kan det godt være, højtærede finansminister, at både ministeren og jeg i kraft af vor virksomhed får sådanne uvenlige ord fra vore skattemyndigheder, men i så fald skal vi begge to i fællesskab sige til dem: den, der er udstyret med øvrighed og myndighed, skal bære sværdet i ydmyghed.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at det sidste, det ærede medlem sagde, skal vi alle lægge os på sinde.

Må jeg i øvrigt fastslå, at det, det ærede medlem nu sidst nævnte om, at ingen er pligtig at åbne for myndighederne, uden at der foreligger retskendelse, var netop, hvad jeg gjorde opmærksom på i min indledning.

I øvrigt takker jeg for den givne vejledning. Det er klart, at når vi nu skal udforme vejledende regler, vil vi tage alt det i betragtning, som både lyse hoveder og mørke hoveder kan sige os af nyttige ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* til finansministeren:

„Agter ministeren at fremsætte forslag til ændring af landsskatterettens organisation og arbejdsform?“

Hagen Hagensen: I 1959 blev der på grund lag af et initiativ fra det konservative folkeparti og venstre vedtaget en folketingsbeslutning, hvorefter finansministeren opfordredes til at nedsætte et udvalg med den opgave at gennemgå landsskatterettens forhold og arbejdsform. Det af den daværende finansminister nedsatte udvalg afgav betænkning i fjor. Betænkningen indeholdt bl. a. et forslag til lov om landsskatterettens omdannelse fra et forvaltningsnævn, som den nu er, til et mere domstolslignende organ. Siden betænkningens fremkomst er der intet hørt til sagen, og jeg finder, at der nu er grund til at spørge den højtærede finansminister, om ministeren vil fremsætte for-